

Denne Indvending, at der skulde være noget farligt ved at indrømme, at, uagtet en Deel af Ladningen er løstet paa en anden Havn, og Resten bringes hertil, skal Remissions-Nedsættelse dog finde Sted, troer jeg ikke, at vi behøve at bryde vort Hoved med. Men den Anskuelse er bleven gjort gjældende af Fleertallet i Udvalget, at naar man herfra Kjøbenhavn gjorde en Expedition paa de transatlantiske Farvande, skulde det ikke være formeent, at man f. Ex. solgte den halve Ladning i Christiania og $\frac{1}{4}$ af Ladningen i Gothenborg osv., idet man har anseet det for en ufornuftig Indskrænkning isaaald at negte Remission paa den øvrige Ladning.

Mr.: Jeg er i det Tilfælde at være enig med begge de to sidste Talere, uagtet de ere uenige. Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at, skal Toldremissionen bibeholdes, saaledes som jo nu foreslaaet er, for et vist Procentbeløb, saa skal man søge at udstrække dens Benyttelse saa meget som muligt. Allerede ved Sagens foreløbige Behandling tillod jeg mig at gøre opmærksom paa, at Remissionen, saaledes som den hidtil har bestaaet, egentlig kun har været i enkelte Skibsrederes Interesse, som kunde combinere den med deres Handelsomsætning, og at man derfor helst maatte frigjøre sig for den. Min Mening er derfor, at, vil man bibeholde den i en mindre Grad, saaledes som nu er foreslaaet, maa man netop søge at gøre den saa tilgængelig som muligt for det handlende Publicum i sin største Udstrækning. Jeg troer derfor, at man skal lægge Vægt paa, hverken at besværliggjøre Bestemmelserne med Hensyn til Udsibningen, eller besværliggjøre Bestemmelserne med Hensyn til, hvorvidt den hele eller en mindre Deel af Ladningen kommer til et remissionsberettiget Sted; thi det er jo dog aabenbart directe tilførte transatlantiske Varer, hvis man endelig skal fastholde det Uord „directe Handel,“ naar man veed, at Fartøiet er seilet den Vej, enten saa Ladningen er bestilt forud, før den afgif fra Rio eller et andet Sted, eller den er kjøbt undervejs svømmende ved Cowes eller et andet Sted, thi det forstyrer jo slet ikke Begrebet om den directe Tilførsel, ligesaa lidt som den lider det mindste Afbræk derved, at en Deel af de

Varer, der ere indladede, tilfældigvis med samme Skib blive udløstede f. Ex. i Gothenborg eller en anden mellemliggende Havn, saa at den Deel, som kommer hertil, naar det kun er vitterligt, naar det kun er fuldkommen godtgjort ved alle de nævnte Sopapirer, at den er indforskrevet fra en transatlantisk Havn, efter min Mening bør være fuldkommen berettiget til at nyde Toldremission.

Men paa den anden Side er jeg ikke enig med den ærede sidste Taler, naar han troer, at efter de Udtalelser, der have fundet Sted i den af ham affattede Betænkning, maatte vi siges at være bundne til dem i deres enkelte Udtryk, fordi man i det Væsentlige har sluttet sig til dem; thi der er jeg iglen ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Hjerding (Paulsen). Jeg har nemlig oprindeligt været saa langt fra, at gaae op i hele Tanken om Toldremissionen, at jeg meget heller vishede, at vi slet ikke fik denne Remissionslov under hvilken som helst Form; thi en Begunstigelse er det dog aabenbart, der finder Sted. (Rothe: Nei!) Ja, jeg skal godtgjøre for den ærede Deputerede, der saa stærkt har accentueret sit „Nei“, at Toldremissionen er en Begunstigelse for Kjøbenhavns og alle de andre Stæders Bedkommende, som ligge syd for Beltet, selv om vi kun indrømme den ved Tilførslen fra den ene Handelsvei saaledes, at den omtrent, det være sig lidt mere eller mindre, kommer til at svare til de samme Afgifter, som paahviler Tilførsler fra den anden Handelsvei; det bliver nemlig ogsaa i dette Tilfælde en Begunstigelse ligeoverfor de andre Dele af Landet; thi disse faae intet Tilsvarende. Naar der f. Ex. til Aarhus, Aalborg, Gallundborg eller Odense føres østerløst Varer, hvorpaa der hviler Drefundstold, saa faae de ingen Erstatning derfor, og altsaa er det Kjøbenhavn og de andre Stæder, der ligge syd for Beltet, som have et Fortrin fremfor dem ved Remissionen. En Begunstigelse finder altsaa aabenbart Sted, idetmindste i relativ Henseende. Jeg troer ogsaa, at det Bedste havde været, om man slet ikke havde indladt sig derpaa, ligesom man ogsaa maa haabe, at den Tid ikke er saa fjern, da den ogsaa for vort eget Lands Handel saa besværlige og skadelige Drefundstold enten kan blive